

anerkende, at Skyldsætningskanonen var en Skat, hvorfor den ogsaa lod denne bortfalde uden videre i de Sogne, hvor den fandtes. Men her har man ladet den bestaa saaledes, at hvis Kanon var større, end hvad der efter dansk Ret kom til at hvile paa Ejendommen som Skat, saa gik det overskydende over til at blive en Jordebogsafgift. Det er en sikker Ting, at for saa vidt der er noget af denne Skyldsætningskanon under den nuværende Jordebogsafgift, har den paagældende Ejendom efter almindelige Regler et billigt Krav paa at blive fri for den. I øvrigt skal jeg bemærke, at naar man taler om Kanon dernede, skal man være forsigtig; thi det Ord har to Betydninger. Det har Betydning af en Skat, naar der er Tale om en Skyldsætningskanon; dernæst har det Betydning af en Afgift, der er alt andet end en Skat, nemlig ved de saakaldte Arveforpagtningsforhold. Hvor Arveforpagtning fandt Sted, var det Reglen, at der erlagdes en aarlig Afgift, der kaldtes Kanon, foruden et Beløb ved Ejerskitte, der kaldtes for Laudemium. Denne Kanon er i hvert Tilfælde neppe helt ud Skat, som den førstnævnte var. Men dernæst er der en tredje Art af Kanon. Da der nemlig blev bortsolgt Statsejendom dernede, paalagde man, i Stedet for at lade vedkommende erlægge Købesummen fuldt ud, Ejendommen en aarlig Ydelse, der svarede under Navn af Kanon. Købesummen blev altsaa saa meget mindre. Denne Kanon har imidlertid kun for en meget ringe Del Karakteren af en Skat. Jeg indrømmer, at der kan forekomme de Tilfælde, hvor noget af den har Karakteren af en Skat, idet det er tilsagt de paagældende, at de skulde være fri for visse offentlige Afgifter, naar de erlagde denne Kanon.

Saaledes er altsaa Forholdet baade paa Bornholm og i de slesvigske Distrikter til en vis Grad ensartede. De ere ensartede i den Forstand, at det efter min Overbevisning er ganske umuligt at opløse disse Afgifter i deres Bestanddele som Skatter og som Afgifter af anden Karakter. Naar vi nu staa saaledes med dette Lovforslag, at vi skulle til at gøre Ret og Skel ved at fritage de paagældende Ejendomme for, hvad der er Skat, og lade dem beholde det øvrige, ere vi derfor i den allerstørste Forlegenhed. Jeg er overbevist om, at vi ikke komme til Ende med en Undersøgelse af, hvilket der er hvilket i dette Tilfælde, og man har efter min Mening egentlig ikke andet at gøre end at

stole paa, at Regeringen har gjort sit bedste, da vi ellers kunne sidde her hele Aaret til Ende og drøfte og undersøge de Spørgsmaal, uden at komme til Bunds med dem. Uagtet jeg, som sagt, ikke tør sige, at dette Lovforslag rammer det rigtige i et og alt, er jeg derfor af den Formening, at for at faa de Sager en Gang for alle ud af Verden, er egentlig det eneste, vi have at gøre, det, at tage Lovforslaget, som det er, og stole paa, at Regeringen har gjort sit bedste for at ramme det rigtige. Jeg vil altsaa anbefale, at vi tage Lovforslaget i den Skikkelse, i hvilken det er kommet fra Regeringen.

P. G. C. Jensen: Jeg vil sige til de to ærede Medlemmer, der have talt, at jeg er aldeles uenig med dem i den Betragtning, at Loven af 1903 om Ejendomsskyld nødvendigvis skulde medføre, at alle skulde være enige derom, at alle ældre Skatter derved skulde bortfalde. Lovforslaget derom, som det blev forelagt her, og som det er blevet til Lov, lyder paa, at fra 1. Juli 1904 bortfalde de direkte Skatter paa fast Ejendom, nemlig Gammelskat, Land- og Ligningsskat osv. Der staaar udtrykkelig disse bestemte Skatter og ikke noget andet. Saa fik man senere af Hensyn til Bornholm den Bestemmelse ind, at man skulde undersøge, om der paa Øen var andre Afgifter, der kunde kaldes Ejendomsskatter, saa skulde de ogsaa bortfalde. Jeg vil dernæst sige til det ærede Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), at der forelaa aldeles ikke i Fjor Oplysninger om, at der var en Del af Afgifterne, der vare Skatter, lige saa lidt som det foreligger nu. Det ærede kongevalgte Medlem (Steffensen), der nylig talte, var af samme Mening, at der ingen Oplysninger foreligger, naar han sagde, at det, man har at gøre, det er at stole paa, at Regeringen har gjort sit bedste. Ja, det kan være ganske fortræffeligt, men ogsaa Regeringen har erklæret, at den aldeles ingen Ting ved om, hvad der er Skatter.

Steffensen: Jeg vil gøre den korte Bemærkning, at jeg mener, at naar der indføres et fuldstændigt nyt Skattesystem, maa Følgen deraf blive, at alle de ældre Skatter, hvor dette Skattesystem indføres, maa bortfalde. Derfor har man heller ikke ved Indførelsen af de ny Skattelove hævdet, at de paagældende skulle beholde hvad de muligvis havde svaret mere i Skat efter det ældre Skattesystem end efter det